

Marek Pruhnjevski

LUCIJA I NJENA DECA

[odlomak]

SCENA 23

LUCIJA u sobi menja posteljину. Namešta čaršav, staje kraj prozora, vidi dvorište. PJOTREK se penje na kamaru drva i pokušava da tu postavi hranilicu za ptice. Dolazi JACEK, kuca kraj PJOTREKA, razgleda hranilicu, pomaže mu da je učvrsti za panj.

SCENA 24

STARA I LUCIJA u kuhinji.

STARA: Videli su te.

LUCIJA (*ćuti.*)

STARA: U šumi... su te videli. Kraj puta...

LUCIJA: Ne sećam se kad sam bila u šumi.

STARA: Bila si...

Videli su te...

LUCIJA: Pa šta?

STARA: Videli su te sa stomakom.

LUCIJA (*ćuti.*)

STARA: čuješ li? Neko te video sa tim tvojim prokletim, naduvanim stomakom!

LUCIJA: Nemoguće.

STARA: A ipak.

(*Kroz prozor se vidi igra dece, VOJTEK I PJOTREK su na dvorištu.*)

STARA: Koliko puta sam ti govorila?

Samo još jednom izađi nekom pred oči.

Čuješ li? Još jednom.

Prokleta kravo.

(*Vraća se Stari.*)

STARI: Šta je opet?

STARA: Paradira po svetlu, kao da ima sa čime...

STARI: Možda i ima...

STARA: Ima toliko čega...

A šta ti?

Već ti creva krče?

SCENA 25

LUCIJA pogurena kraj peći. Ulazi STARI.

STARI: Šta je?

Šta se dešava?

Stara?

STARA: Šta se desilo?

Prokletstvo, počelo je...

STARI: Šta je počelo?

STARA: Počelo je.

Ne tu, jer ćeš sve uflekati...

Brzo do kupatila...

(Vodi LUCIJU do kupatila.)

STARI: Šta se dešava?

STARA: Ti umukni... a šta ima da bude?

Ništa. Ništa se ne dešava.

Nikog ovde ne puštaj... Razumeš li?

Nikoga.

I samo tiho.

(Luciji)

Bez cviljenja.

SCENA 26

LUCIJA je iscrpljena, oslonjena o zid kupatila. Ulazi STARA.

STARA: Ostatak je otišao?

LUCIJA *(Ne odgovara.)*

STARA: Čuješ li me?

LUCIJA *(Klima glavom.)*

STARA: Saberi se.

Treba pospremiti.

LUCIJA: Gde je...?

STARA: Nema i nije ni bilo.

LUCIJA: Hoću da vidim?

STARA: Već je bilo mrtvo.

LUCIJA: Čula sam...

STARA: Bilo je mrtvo. Ništa nisi čula... Ništa.

LUCIJA: Molim.

STARA: Oblači se...

LUCIJA: Baciću pogled...

STARA: Rekla sam ti.

LUCIJA: Samo da virnem.

STARA: Na crkotinu da gledaš?

SCENA 27

Noć. JACEK se vraća kući. Kuhinja u mraku, dopire samo malo svetla iz hodnika. JACEK prolazi kroz kuhinju, penje se stepenicama. Iz tame dopire glas STARE.

STARA: Sačekaj.

(Pali svetlo.)

JACEK: Šta tu radiš?

STARA: Čekala sam te.

JACEK: Kasno je.

STARA: Uvek se tako kasno vraćaš.

JACEK: Da li se nešto desilo?

STARA: A šta je to trebalo da se desi?

JACEK: Idem gore.

STARA: Sačekaj.

JACEK: Ali...

Šta se desilo?

STARA: Ništa se nije desilo.

Sedi.

JACEK: Seo sam.

STARA: Danas ćeš spavati ovde.

JACEK: Ali...

STARA: Rekla sam ti.

Ona je bolesna...

Mora da bude mirna.

Tu ćeš spavati, na klupi.

Sigurno si gladan?

JACEK: Jeo sam.

STARA: Sigurno neka govna u baru?

(stavlja na sto tanjir)

Šta to tako gledaš?

JACEK: Tu, na čelu...

STARA: Šta?

JACEK: Mrlja... kao da si ranjena...?

STARA: Verovatno od grančice.

Umij se, voda je topla.

(trlja čelo)

Pa, hajde.

(JACEK odlazi do kupatila. Odmah potom ulazi STARI.)

STARI: Stigao je?

STARA: Stigao.

Na šta tako gledaš?

STARI: Tu, na slepoočnici... crveno.

STARA: Obriši, šta čekaš?

STARI: Ne skida se.

(Trlja sve jače.)

STARA: Prestani!

STARI: Neće da siđe.

STARA: Prestrašio si se?

Mislio si da će tako da ostane?

Tako si mislio?

STARI: Pusti me na miru.

Čuješ?

SCENA 28

Noć. JACEK leži na improvizovanom ležaju. Ne spava. Pali cigaretu. Otvaraju se vrata. Ulazi STARA vukući noge.

STARA: Dimiš, umesto da spavaš.

(seda na tabure)

Oka ne mogu da sklopim...

Kao da su mi iščupana stopala...

Po ceo dan sam na nogama...

JACEK *(ustaje)*: Namazaću te...

STARA: Treba oprati...

Voda je pripremljena.

(JACEK sipa vodu u lavor, spušta lavor na pod. Stavlja noge STARE u vodu. Na tabanima su vidljivi ožiljci od opekotina. JACEK delikatno pere noge STARE, zatim briše.)

JACEK: Nikad nisi govorila...

STARA: O čemu?

JACEK: Pa... Kako ti se to desilo...

STARA: Bio je požar. Uostalom, znaš.

Nema o čemu da se priča... samo izaziva gnev...

(vadi noge iz vode, briše)

Majka je spavala dole...

Kao kamen. Posle celog dana posla.

Probudio me dim... Cela kuća je bila zadimljena.

Čula sam kako majka tuče pesnicama u vrata.

Svuda plameni jezici i taj smrdljivi dim...

Ta kurvinska vrata nisu htela da se otvore.

Grebala sam...

Kao da su nabrekla od tog ognja...

Zatim je prestala... da udara.

Nisam mogla da se pokrenem... kao da sam paralizovana.

Pobegla sam u poslednjem trenu... kad se krov srušio.

Ni sama ne znam kako... Nekako kroz vatru...

Ona je ostala...

Ostala tamo...

Tada sam je pogledala... O, tamo... morali su... da presade kožu...

(JACEK briše drugu nogu.)

Sada namaži. Pažljivo.

(JACEK utrljava mast.)

Stajali su oko kuće... kao kraj ognjišta.

Celo selo.

Gledali su...

Gledali su u vatru... Tim svojim buljavim očima...

Stajali su... kao osmuđene krave...

Sećam se svakog lica.

Svakog. Niko nije ni mrdnuo dupetom.

Niko.

Trčala sam ovim ispečenim nogama...

Nisam osećala bol...

Tek kasnije.

(za trenutak)

Ugasi vatru u peći.

JACEK: Odavno je ugašena.

STARA: Rekla sam ti...

(Ulazi pospani STARI.)

STARI: Palite svetlo usred noći...

Da li se nešto desilo?

STARA: Ništa se nije desilo...

Izuzev što tebe muči bešika... Stara pijanice.

STARI: Baš me muči.

(Odlazi u kupatilo.)

STARA: Njega se takođe sećam.

[...]